



ת"פ 17015/06/17 - מדינת ישראל נגד א מ

ת"פ 17015-06-17
04 דצמבר 2018

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א מ

הנאשמת

החלטה

1. בפתח הדיון שהתקיים היום העלתה ב"כ הנאשמת בקשה לביטול כתב האישום בהיעדר קיום זכות השימוע, וכן ביקשה לשלוח את הנאשמת לבדיקה פסיכיאטרית מן הטעם ש"יש אינדיקציה לכך שבעת ביצוע העבירות המיוחסות לה היתה במצב של דיכאון מג'ורי".

2. אשר לטענה בעניין הפרת זכות השימוע, טענה הנאשמת כי מכתב יידוע לא הגיע לידיה. המאשימה הצהירה, מנגד, כי מכתב יידוע נשלח כדין לכתובתה הרשומה של התובעת בא-טור, אך הודיעה בנוסף כי אין מניעה מבחינתה לקיים גם שימוע בדיעבד.

משלחה המאשימה מכתב יידוע בהתאם להוראות הדיון, לכתובת הידועה לה, די בכך. אך אף אם נפל פגם, לא עלה בידי הנאשמת להראות כי זכויותיה קופחו באופן שמצדיק בטלות ההחלטה להגיש כתב האישום (השווה ע"פ 1053/13 **היכל נ' מ"י**). אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

יחד עם זאת, נוכח הסכמת המאשימה לקיים שימוע בדיעבד, ינוצל פרק הזמן עד לדיון הנוסף שנקבע לקיום השימוע, כאשר ההנחה היא שהתביעה תשמע את טענות הנאשמת בלב פתוח ונפש חפצה גם עתה.

3. בקשתה הנוספת של הנאשמת להפנות אותה לבדיקה פסיכיאטרית נטענה בעלמא ולא נתמכה באסמכתא כלשהי שיש בה להוות בסיס להפנייתה לבדיקה כאמור. הטענה כי אמה של הנאשמת טענה בחקירתה שהנאשמת בדיכאון וכי היא מסרבת לפנות לטיפול, אין די בה. אך ברור כי אין המדובר באבחנה רפואית ובכל מקרה אין בדברים אלה, כשלעצמם, כדי להצדיק הפניית הנאשמת לבדיקה פסיכיאטרית. אין באמור כדי למנוע מהנאשמת להגיש תיעוד רפואי או חוות דעת המבססים את טענתה. ככל שיוגשו כאלה, ניתן יהיה להידרש לעניין בשנית.

4. אציין, כי ב"כ הנאשמת הוסיפה וביקשה בטיעוניה "הסבר מהמאשימה מדוע היה שיהיו של שנתיים בהגשת כתב



האישום" והוסיפה בהקשר זה כי "יתכן שאטען להגנה מן הצדק". ב"כ המאשימה התייחסה לעניין זה בתגובתה, אך משלא הועלתה כל בקשה קונקרטית בעניין זה בשלב הנוכחי, איני רואה מקום להתייחס לדברים לגופם.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ט, 04 דצמבר 2018, בהיעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.